Tak for de mange spændende og engagerede indlæg i går under debatten -74 indlæg. Tak til de mange, der har udtryk støtte heroppe fra talerstolen - det er jeg meget glad for.

Det glæder mig, at vores kongresser netop kendetegnes ved et stort engagement og mange, der har lyst til at påvirke og kæmpe for en fælles sag.

Debatten i går berørte en lang række emner, der optager os socialdemokrater:

At uligheden vokser, at fattigdommen viser nye ansigter, at integrationen halter, at regeringen behandler lejerne uretfærdigt, at regeringen ikke satser på uddannelse selvom globaliseringen buldrer af sted og - selvfølgelig - den kommende kommunale valgkamp.

Aia Fogh, Jette Bergenholtz Bautrup og andre nævnte den nye fattigdom herhjemme. Fattigdommen er både økonomisk og social. Jeg er glad for, at I løfter det spørgsmål.

Vi har økonomisk ulighed, men vi er også ved at få et samfund, hvor mulighederne er meget skævt fordelt. Der er nogen i vores samfund, der er herrer i deres eget liv. De kan selv vælge, hvor de vil bo, hvordan de vil uddanne sig, hvor de vil arbejde. Men der er andre, der ikke har muligheder og som heller ikke magter at give deres børn muligheder. De har ikke friheden til selv at vælge.

På den måde er Danmark blevet mere delt. Vores vigtigste opgave er frigørelse til alle også til den underklasse, som vi stadig har i Danmark.

Vores politik hænger sammen. Vi vil skabe et mere sammenhængende Danmark. Vi vil bryde den negative sociale arv.

Det vil vi gøre ved at forbedre vores folkeskole og forbedre vores daginstitutioner.

Det er klart, at jo tidligere vi sætter ind for at skabe større ressourcer hos den enkelte jo større livschancer får den enkelte.

Jeg kan ikke forstå, at regeringen ikke er ligeså bekymrede som os.

Er det virkelig godt nok for dem, at kun 3/4 dele af en ungdomsårgang får en kompetencegivende uddannelse? Og at andelen af unge, der ikke får en kompetencegivende uddannelse, er blevet større.

Det er derfor, vi må ryste på hovedet, når regeringen taler om et uddannelsessystem i verdensklasse - og afsætter 10 mio. kr. mere til uddannelse i 2006. Det hænger simpelthen ikke sammen.

Vi kan rette op på meget ulighed, hvis vi skaffer flere kontanthjælpsmodtagere et job.

Det så vi i 1990'erne, og den kamp skal vi fortsætte. Det løser ingen problemer bare at forhøje alle overførselsindkomster med en stor check. Vi må se på hver gruppe for sig, og vurdere: Lever de under acceptable levevilkår?
Det har vi gjort for en gruppe af førtidspensionisterne. Vi vil løfte førtidspensionisterne på B-holdet op på Aholdet. Vi vil tage pengene fra satspuljen. Det er rigtigt. Til Anton vil jeg sige, at vi selvfølgelig ikke kunne drømme om at fjerne støtten til alle de andre gode formål, vi før har brugt satspuljen til. Dem vil vi finde penge til i regeringens reserve på 500 millioner.
Sandheden er, at vi vil give et stort løft til førtidspensionister. Dansk Folkeparti vil ikke, og de gemmer sig bag teknik og dårlige undskyldninger.
I sommer var der en debat om grønlændere i Danmark. Johannes Flensted og Einer Lyduck kom også ind på det her.
Jeg vil gerne sige det helt klart: Danskere og grønlændere er naturligvis ligestillet i Rigsfællesskabet.
De fleste grønlændere i Danmark lever et godt og aktivt liv, men en mindre gruppe har problemer med at klare sig. Det kan vi ikke sidde overhørig - det er derfor, vi har foreslået, at der gøres mere her.
Og naturligvis skal ingen fratages deres kontanthjælp, hvis de har problemer, der handler om andet end ledighed.
Der er ingen tvivl om, at de seneste års boligprisstigninger har gjort, at formuefordelingen er blevet langt mere skæv. I de store byer er priserne på ejerboliger steget voldsomt. Det har fået enkelte til at sige, at vi burde beskatte gevinsterne på boligmarkedet hårdere.
Jeg synes ikke, det er en rigtig løsning.
Vi har i Danmark valgt at beskatte boligerne løbende. Det skal vi holde fast i. Vi kan ikke ændre skattesystemet efter udviklingen på ejendomsmarkedet. Boligejerne har ansvaret og risikoen. Vi skal ikke ind på en linie, hvor vi klipper gevinster i gode tider - og bliver tvunget til at kompensere i dårlige tider.

Vi vil gerne gøre drømmen om egen bolig til virkelighed for unge familier. Løsningen er ikke højere skat, men mere byggeri og flere byggegrunde.
Regeringen har præsenteret en finanslov med et overskud på 50 mia. kr. I samme

åndedrag tager regeringen flere mia. fra lejerne. Carsten Hansen og Leif Luxhøj har ret, i at det ikke er rimeligt.
Jette Bautrup sagde, at det er for sølle, at boligydelsen reduceres for pensionister og enlige mødre, hvis eneste bidrag til, at deres børn får en uddannelse måske er, at den unge kan bo hjemme.
Jeg er helt enig. Hvad tænkte de på den dag i Finansministeriet? Vi har 50 milliarder i overskud - hvad skal vi dog finde på? Jo, jeg tror, vi snupper 37 millioner i boligstøtten. Lad os tage dem fra de familier, der bor til leje og har et hjemmeboende barn. Jeg synes, de skulle skamme sig.
Mange af jer har kommenteret vores velfærdsudspil. Og rigtig mange har udtrykt støtte.
Jeg er glad for støtten til den offensive og ansvarlige linie, vi har lagt. Den er blandt andet kommet fra Jens Nielsen, Lindy Nymark Christensen, Heino Gudmundsen og Gregers Petersen.
Jeg er også glad for, at I er med på hele ideen med at foreslå velfærdsreformer. For mig er svaret lige til. Det er, fordi vi elsker velfærdssamfundet og vil tage ansvaret for udviklingen. Vi vil ikke gemme os bag kommissioner og syltekrukker.
Men vi har også gjort det, fordi vi vil i gang med genopretningen af vores velfærdssamfund her og nu.
Der var nogen der troede, at de to ting ikke hang sammen. At det bare var noget, vi sad og fandt på. Men reformer og finanslov hænger sammen. Med vores udspil til velfærdsreformen kommer vi ud af sparekravene til dansk økonomi og kan dermed komme i gang med at investere i mennesker her og nu.
Men kan vi ikke bare holde igen på de offentlige udgifter, betale af på gælden og gå på efterløn som 60-årig, som Danske Folkeparti siger?
Jo, det kan vi godt vælge, men det har en meget høj pris. Det betyder, at vi stort set ikke kan udvikle kvaliteten af de offentlige tilbud til børn, unge, syge og ældre de kommende mange år. Den pris vil vi ikke betale.
Vil vi et sådan samfund, for i al fremtid, at holde fast i en bestemt pensionsalder? Svaret er: Nej. Vi vil investere i menneskers velfærd og uddannelse.
Vi vil ikke have et samfund, hvor kvaliteten ikke kan udvikle sig i vuggestuer og børnehaver, i skoler, på sygehuse og i ældrepleje. Et samfund, hvor middelklassen i stadig større omfang end i dag vælger private tilbud, fordi de er bedre end i det

offentlige tilbud.
Vi vil ikke et samfund, hvor de dårligst stillede børn går i offentlige skoler, og hvor middelklassen føler sig tvunget til at vælge private skoler til deres børn. Vi vil ikke et samfund, hvor de dårligst stillede er henvist til dårlige behandlingstilbud på offentlige sygehuse, mens middelklassen kan finde bedre tilbud på det frie marked.
Det problem løser vi ikke ved at forbyde private tilbud. Det løser vi ved at investere i daginstitution, skoler, sygehuse og ældrepleje.
Og så har Peter Baunsgaard naturligvis ret - når vi ønsker, at folk skal trække sig senere tilbage fra arbejdsmarkedet, så skal vi også indrette vores arbejdsmarked, så flere kan blive længere på det.
Mange er optaget af skolepolitikken. Her på kongressen hørte jeg Simon Bauer og Troels Ravn udtrykke dels bekymring over søgningen til privatskolerne, dels opbakning til vores nye skoleudspil. Tak for det.
Jeg tror, at mange forældre vælger privatskole til deres børn, når de bliver bekymret over fagligheden på den lokale folkeskole. Lærer børnene nu nok? Derfor er det et særskilt mål for os, at folkeskolerne bliver bedre til at give alle børn et godt fagligt og socialt afsæt til fremtiden.
For socialdemokrater er det ikke et enten-eller, om børnene skal være fagligt dygtige eller socialt kompetente. Det er et både-og!
Til Jesper Kinch- Jensen vil jeg sige: Vi tror på, at test i skolen kan - når de bruges rigtigt og er af den rette type - være med til at styrke det enkelte barns faglige indlæring, blot de ikke er offentlige - De skal bruges som et internt redskab til at gøre undervisningen bedre på skolen. Men jeg er meget enig i, at forældreansvaret og skole-hjem dialogen ikke kan erstattes af test.
Som både Aja Fogh, Tobias Glas, Kenneth Sørensen, Bent Kurt Christensen og Kathrine Alexandrowiz var inde på; så er uddannelse og bedre voksen- og efteruddannelse en vigtig nøgle til at knække uligheden i vores samfund. Det er helt afgørende, at alle unge får en ungdomsuddannelse. Og det får de kun, hvis vi er parate til at investere i bedre uddannelser, skolepraktik og bedre vejledning. Der skal gives de unge en reel uddannelsesgaranti.
Som Thorkild sagde: Det skriger til himlen, at vi stadig ikke kan skaffe praktikpladser nok.
Vi ved, at det er børnene med indvandrerbaggrund, der har sværest ved at skaffe en

praktikplads. I den situation er det ikke fremadrettet at fjerne skolepraktikken.
Især set i lyset af globaliseringen bør alle ansvarlige politikere kunne se det massive behov, der er for at, vi uddanner den danske befolkning til morgendagens arbejdsmarked og internationale konkurrence. Det er derfor, vi er parate til at investere 2 mia. kr. i uddannelse og forskning. Det er IKKE overforbrug - det er nødvendigt og det er ansvarligt.
Jeg er glad for, at Henning Bjerre bekræfter os i, at integrationsaftalen fra i sommer er et vigtigt første skridt.
Flere - jeg mener det var bl.a. Johannes Flensted, Torben Brandi, Yildiz og Ikram - var bekymrede over, at vi måske nogle gange kommer til at tale om kun problemerne ved integration. Den bekymring skal vi tage alvorligt og tage til os.
Der er intet, der glæder mig mere, når jeg hører om en indvandrerfamilie, der klarer sig godt i Danmark.
Tak til Hussein for dit meget klare og konsekvente indlæg.
Vores integrationspolitik skal balancere; Ingen skal være i tvivl om, at vi tager dé integrationsproblemer, der ér, alvorligt. Samtidig skal ingen, hverken nye eller gamle danskere være i tvivl om, at vi værdsætter det bidrag, velfungerende udenlandske familier giver vores samfund, vores arbejdspladser og vores skoler.
Og ja - Kirsten Schalburg ,Torben Brandi og Ejner Lyduch; det bør være sådan, at det er en gave at vokse op som tosproget og for nogle går det også problemfrit. Men for andre er det vanskeligt at få ordentligt hold på det danske og de sættes af. Derfor har vi foreslået max. 25 pct. tosprogede med sprogvanskeligheder i skolerne. Det er ikke i strid med internationale konventioner, og det retter sig mod at hjælpe og løfte dem, der har vanskelighederne.
Peter Strauss fremhævede, at regeringen har ført en international politisk linie, der har skadet Danmarks internationale anseelse.
Ja, Peter - vi har brug for en ny regering, der fører en international solidarisk politik.
Det er beskæmmende, at regeringen sparer på hjælp - mens behovene aldrig har været større.
Vi skal op på 1 pct. af vores samlede indkomst som før
Regeringen har sagt: vi skal spare - så vi får høvlet gælden af.
Det lyder besnærende - men det er forkert!
For hvad er prisen?

Prisen er lavere velfærd nu. Mindre gode børnehaver - mindre god hjemmehjælp.
Det helt katastrofale ved tankegangen er, at hvis vi bare sparede os til det, hvem skulle så producere velfærden om 10 og 20 år?
Har regeringen tænkt sig, at 25 % af en ungdomsårgang stadig ikke skal have en uddannelse?
Har regeringen tænkt sig, at vi stadig skal have over 50.000 på sygedagpenge hvert år - og ikke gøre noget for arbejdsmiljøet?
Har regeringen tænkt sig, at der ikke skulle ske noget for alle de folk, som ikke kan få efteruddannelse?
Den kurs duer ikke!
Nej, vi skal gøre noget andet, - som vi for resten altid har gjort.
Da Mogens, Poul og Svend og alle de andre satte sig ned og lavede en plan for at få gang i 90'erne meldte alle de borgerlige også ud, at det ikke kunne lade sig gøre. At vi gik fallit. At det var uansvarligt.
Men det gik! Med bravour! Vi investerede i mennesker i starten af 90'erne - det var en god investering - og det er det samme, som vi skal gøre igen! For alle dem, som ikke kom med i det første opsving, skal der være plads til - og succes for - i det nye opsving.
Og det er budskabet til alle mørkemændene fra Dansk Folkeparti til alverdens bankøkonomer: Det hjælper, det nytter og det er en sikker investering at investere i mennesker!
De siger, at vi er uansvarlige. Jeg siger, at det er uansvarligt at lade være.
Det er tydeligt at høre, at I er parat til valgkamp ude i kommunerne og regionerne. Ritt pegede på friskolerne, der må påtage et socialt ansvar. Nicolai fremhævede valget som et valg mellem mere ulighed eller mindre ulighed - mellem de borgerlige eller socialdemokraterne. Jan frygter, at kommunalreformen bliver et skalkeskjul for regeringens nedskæringer.
Sandheden er jo, at regeringen med støtte fra Dansk Folkeparti langsomt udhuler den kommunale økonomi, som også Aase Nedergaard sagde. Der er ikke plads til velfærdsforbedringer - for børn, folkeskoleelever og de ældre - ifølge regeringen.
Vi står overfor en vigtig kamp for at fastholde velfærden i kommuner og regioner.
Jeg har bemærket, at det er Lars Løkke Rasmussen, der leder Venstres kommunale valgkamp. Statsministeren tør ikke stille sig i spidsen for kommunalvalgkampen.

Statsministeren vil ikke løbe nogen risiko.
Jeg har truffet et andet valg. Jeg synes det er helt naturligt og min pligt som partiformand at stille op.
Ude hos jer!
Vi - partiformanden, partiforeningsformanden, bestyrelsesmedlemmet, aktivisten, DSU'eren og alle kandidaterne - vi vil i fællesskab gå ud og knokle for at give hver en kommune det bedst mulige valg for Socialdemokraterne. Og når vi vinder - er det ikke partiformandens, partiforeningsformandens, bestyrelsesmedlemmets, aktivistens eller DSU'erens sejr. Det er Socialdemokraternes sejr, som vi agter at dele med en glad befolkning den 15. november, når stemmerne er talt op!